

Se toinen maisteri

Tässä lehdessä julkaistiin kuu-
kauden päivät sitten värikäs
juttu värikkäästä miehestä,
Maisterista, Nylundin Eerosta.
Maisterin tunsivat kaikki ja maisterikin
tunsi melkein kaikki.

Vähemmän tunnetuksi on jäänyt Nylundin veljeksistä luokkatoverini Markku, joka oli ihan oikea maisteri. Veljensä tavoin Markku eli Nyla, joksi me häntä kutuimme, oli monilahjakas mies.

Nyla kuitenkin onnistui elämänhallinnassaan aika paljon isoveljeään paremmin. Hän valmistui Helsingin yliopistolta maisteriksi, pääaineenaan muistaakseni luonnon hoito ja suojelu, mikä oli 1970-luvulla vielä kovin uusi oppiaine. Perhekin tuli perustettua.

Markulla oli monia harrastuksia, joista ehkä erikoisin kuvaristikoiden pohjien tekeminen, ei siis täyttäminen. Tai ei se ollut pelkkä harrastukseen, hän myi näitä pohjia lehdille.

Toki Nyla osallistui opiskelijarientoihin varsin kiitettävästi. Niissä merkeissä tutustuin muuten ensi kertaa tulevaan työtoveriini Raimo Sailakseen, hän näet oli Nylan kämppäkaveri Domuksella.

Kun kerran menimme Hämiksen kirjallisuuserhosta aika myöhään tai pikemminkin aika varhain (syynä se, että vierainamme olivat yhdellä kertaa Saarikoski, Salama ja Salo) jatkoille Nylan luokse, huoneen toisesta sängystä heräsi varttuneempi opiskelija, joka hyvin rauhallisesti suhtautui melskaamiseemme. Rauhallinen Raimo on myöhemminkin ollut.

Pojilla oli yhteisiä harrastuksia. Kerrankin he olivat tehneet ison kuvaristikopohjan, jonka sekä kuvitus että sanoitus olivat todella mielenkiintoisia, tosin julkaisukelvottomia...

Kirjoittelen tässä Nylasta menneessä aikamuodossa. Hän jäi koti-isäksi pieniä lapsia hoitamaan, kun vaimo sai paremman viran, teki ristikkopohjia, oli maratonkunnossa ja voi kaikin puolin hyvin. Iltana muutamana hän sitten vain kertoi perheelle menevänsä vähän leppäämään, kun päätä särki. Siitä levosta tuli ikuinen.

Tuo kirjallisuuserhokeikkamme tuo vanhan miehen mieleen koko sen joukon, joka Nylan kämpille jatkoille meni. Meitä oli neljä saman luokan oppilasta, jotka melkein asuimme Hämiksellä, niin paljon siellä oli kaikenlaista.

Kumma kyllä opinnot silti etenivät. Itse valmistuin äkkiä, kun menin helpoon valtiotieteelliseen tiedekuntaan. Ja kuten sanottu, Nylakin valmistui ihan normaalisti.

Hakkilan Lassella kylläkin oli niin monta rautaa tulessa, että opinnot alkoivat venyä. Lassen elämänlanka katkesi sitten kesken kaiken.

Ylivoimaiset suoritukset oli Saarelan Ollella. Hän väitteli tohtoriksi ydinfysiikasta kovin nuorena. Valitettavasti hän opintoihinsa liittyvissä kokeissa oli joutunut säteilyn uhriksi, mikä sitten johti hänenkin kohdallaan varhaiseen poismenoon.

Itse asiassa näin jälkikäteen ajatellen vilkas sosiaalinen elämä Hämiksellä varmaan edesauttoi meidän maalaispoikien sopeutumista suureen maailmaan. Sieltä löytyi aina seuraa, erilaisia harrastusmahdollisuuksia, hyvää ja halpaa ruokaa, asuntoja, jopa tienestimahdollisuuksia.

Onkohan Hämiläis-Osakuntakaan enää niin kuin ennen?

ERKKI VIRTANEN
Kirjoittaja on kauppa- ja teollisuusministeriön kansliapäällikkö